

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Jeppe. Et siællandsk Eventyr

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 79. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893713959184/facsimile.pdf> (tilgået 09. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

Enhver for Resten efter eget Lykken
Kan troe den, troe den ei — fun dette veed jeg vist.
At jeg bestandig blir dens Atheist.
Jeg dog for Spøg engang den ogsaa roste:
Paa Bordet for mit Røes, den næste Dag derpaa,
En uqvitteret Skredderregning laae —
Og siden den Tid — stop!

En umaneelig Hoste
Var for min Helt, hvad Regningen var mig:
En Dækker af den fryd, hvori han drømte sig.
Kan man i andet Liv og hoste? Det var Knuden! —
Ulykkelige Trivsl „Hvem veed, om her sit Spil
„En Dicevel atter har, at, naar jeg seer mig til,
„Er Ded til evig Tid mig maafsee reent forbuden?“
Saa stommel stedse hostende min Mand —
I denne grumme Trivsl hans Sicel sig hængte:
At der kan hostes i de Dedes Land,
Han ei i Hjernen bringe kan,
Skindt der var Rum deri for Resten til en Maengde.
Og rigtig nok er Tinget problematisk —
Man veed nok om en Fyr, som, myelig død,
(Historien er ganske sand)
Et hostede blot saa høit som hostes kan,
Men, det som værre var, sin Næse sned —
Dog denne samme Fyr, han døde paa dramatisk,
Og sligt var ei, desværre! Faldet her;
Dor Jeppes Trivsl derfor vel havde været enhver.

Ulykken aldrig er fun een, men to.
Den Ting, at Birte myelig kunde tenke,
At Helten just ei laae i Dødens værste Lænke,
Gier hosten endnu meer mal å propos;
Sligt gad han selv ei vide, meget mindre
Han hende gad derom erindre.